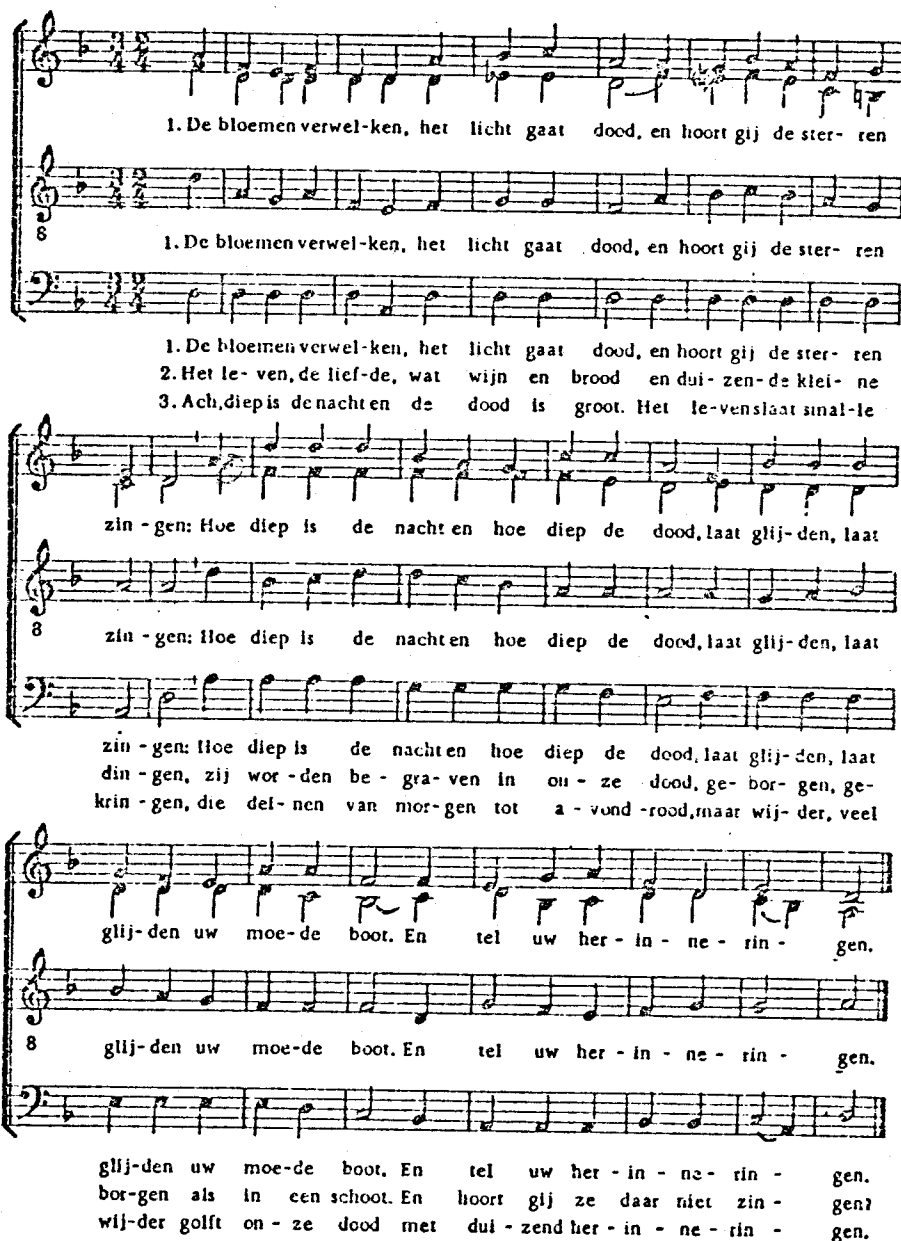

tel uw herinneringen

Tekst: Filip van de Wouwer

Mel. en bew.: R. Schroyens

1. De bloemen verwel-ken, het licht gaat dood, en hoort gij de ster- ren

1. De bloemen verwel-ken, het licht gaat dood, en hoort gij de ster- ren

1. De bloemen verwel-ken, het licht gaat dood, en hoort gij de ster- ren
 2. Het le- ven, de lief-de, wat wijn en brood en dui- zen-de klei- ne
 3. Ach, diep is de nachten de dood is groot. Het le-venslaat smal-le

zin- gen: Hoe diep is de nachten hoe diep de dood, laat glij- den, laat

8 zin- gen: Hoe diep is de nachten hoe diep de dood, laat glij- den, laat

zin- gen: Hoe diep is de nachten hoe diep de dood, laat glij- den, laat
 din- gen, zij wor- den be- gra- ven in ou- ze dood, ge- bor- gen, ge-
 krin- gen, die del- nen van mor- gen tot a- vond- rood, maar wij- der, veel

glij- den uw moe- de boot. En tel uw her- in- ne- rin- gen.

8 glij- den uw moe- de boot. En tel uw her- in- ne- rin- gen.

glij- den uw moe- de boot, En tel uw her- in- ne- rin- gen.
 bor- gen als in een schoot. En hoort gij ze daar niet zin- gen?
 wij- der golft on- ze dood met dui- zend her- in- ne- rin- gen.

Eénstemmige versie: ALOETTE 19